

1.

Sat her i forvirringstiden
ungdom, galskab, kraft og ild.
Tusindvis af søde drømme.
Li'så mange farer vild
Men det er dog muligheden
meget mer end sikkerheden.
Altid er en slægt på vej
og nu spør' den efter dig.

2.

Vil du mer' end det der vinker
hus og løn og bil og båd
tjene ind til livets goder
så du selv engang får råd.
Det du køber kort kun rækker
bilen ruster, båden lækker.
Det der varer og har værd
kan man aldrig købe her.

3.

Hvor er så et sted at gribe
hvor er så det mål der når
er det bobler kun som brister
en for en mens dagen går?
Og vor angst for undergangen
vil spolere morgensangen
Dog et sted i tidens nat
liv og skabelse blev sat.

4.

Ingen ved det. Ingen har det
men det lyser dag for dag
og holdt fast af dagens virvar
vågner vi hver livsens dag.
Som en skabelse, der varer
Som Vorherre selv, der svarer
når en jordklump rejses op
og får liv og ånd og krop.

5.

Der fra dybet er det under
som kan bære og er nær.
Derfra springer kærligheden
som gir denne dag sit værd
så på trods af undergangen
blir vi ved med morgensangen
rejser os og synger med
nu og i al evighed.

*Sat her i forvirringstiden
Tekst: Jens Rosendal
Melodi: Erling Lindgren*

1.

Hvergang en sommer igen kommer dragende,
dvælende, farende hen.
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.

2.

Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær.
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.

3.

Åh, at forundres og komme på luftene
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, susende, duftende
græs på en sommergrøn ø.

4.

Her er man hjemme, hvor stormen og vindene
solen og skyerne går.
midt i det "nu", som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.

5.

Her mellem havet og strømmen og stenene
nynner en langelig sang.
samlende alt, som har været, forenende
alt, som skal være en gang.

6.

Stranden, den stride, bestormet af vandene
lægger sin vandrende ring
lukkende rundt om de varige, standende
enkle og evige ting.

7.

Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den syngende, summende,
susende sommer og "er"...

Sommerens ø

Tekst: Piet Hein

Melodi: Mogens Jermiin-Nissen